

گزارش «نقش قلم» از جلسه مدرن سازی کشاورزی وچالش های اجرایی شدن پژوهش های دانشگاهی در مازندران

علم‌پشت درهای بسته کشاورزی مازندران

در صفحه ۲

با چهل و پنج سال سابقه انتشار

چهارشنبه ۱۱ تیر ۱۴۰۴ ، ۰۶ محرم ، ۰۲ جولای ۲۰۲۵ ،
سال چهل و پنجم - شماره ۷۳۱۱ ، ۴ صفحه - ۵۰۰۰ تومان

در صفحه ۴

«مهر حسینی برای ایران»؛ آغاز پویش اهدای خون در ماه محرم

مدیرکل انتقال خون مازندران از آغاز پویش اهدای خون با عنوان «مهر حسینی، برای ایران» از ابتدای ماه محرم آغاز شده و تا پایان ماه صفر ادامه خواهد داشت.

دکتر عبدالله محمدی فیروزجایی با اعلام این خبر و تسلیت فرا رسیدن ماه محرم و ایام سوگواری سید و سالار شهیدان، از اجرای پویش اهدای خون «مهر حسینی برای ایران» همزمان با سراسر کشور در استان مازندران، گفت: این پویش به مناسبت ایام عزاداری سیدالشهدا (ع) راه اندازی شده است و هدف آن ترویج فرهنگ اخلاقی، انسانی و مقدس اهدای خون و کمک به تامین پایدار ذخایر خون در استان است.

در صفحه ۳

فرجام یک رؤیای ۲۴ ساله

شیوه تازه قاچاقچیان برای بریدن ریشه‌های سبز شمال

در صفحه ۲

شرکت بازرگانی توسعه خدمات معلم کالا

moallemkala.ir

فروشگاه اینترنتی خرید اقساطی

مازندران،

سنگر همدلی در روزهای التهاب

بامهدلی واتحاد پیروز می شویم

علیرضا یونسی رستمی

در برهه زمانی که کشور با بحران روانی ناشی از تجاوز رژیم صهیونیستی مواجه بود، مردم مازندران با رفتار کریمانه میزبان مسافران از اقصی نقاط سرزمین‌مان شدند.

در این دوران که ملت ایران در آزمونی تاریخی از ایستادگی قرار گرفته‌اند، مردم مازندران با میزبانی کریمانه از مسافران و رفتارهایی برگرفته از فرهنگ دیرپای نوع‌دوستی، بار دیگر معنای واقعی همبستگی ملی را به نمایش گذاشتند. در روزهایی که میهن عزیز ما، هدف حملات ناجوانمردانه و تجاوزکارانه رژیم غاصب صهیونیستی قرار گرفته، و ملت ایران در برابر جنگ ترکیبی دشمن ایستاده، مردم شریف مازندران بار دیگر با سلوکی برگرفته از ایمان و فرهنگ کهن خود، جلوه‌ای ناب از نوع‌دوستی، کرامت و همدلی را به نمایش گذاشته‌اند.

درست در هنگامه‌ای که بسیاری از هم‌میهنان برای سفر، زیارت یا آرامش به شمال کشور پناه آورده‌اند، مردم این دیار نعتها با رویی خوش و آغوشی باز، بلکه با رفتارهایی بزرگوارانه، از آنان پذیرایی کرده‌اند؛ گویی می‌خواهند بگویند: «ایران، خانه همه ماست.»

در نقاطی از هزار جریب نکا، دودانگه ساری، بخش‌هایی از بهشهر، سوادکوه، کجور و رامسر، گزارش‌های مستندی از واگذاری خانه‌های شخصی و بومی، ارائه رایگان غذا، نان، دارو، جای پارک، و حتی دعوت به سفره‌های خانوادگی منتشر شد. برخی مغازداران نیز، در اقدامی داوطلبانه، با کاهش قیمت یا تخفیف ویژه، به یاری مسافران آمدند.

البته این همدلی مازنی‌ها تنها به این زمان خلاصه نمی‌شود و نخستین‌بار نیست که مردم این دیار در روزهای سخت، در کنار سایر هم‌وطنان ایستاده‌اند.

در دوران دفاع مقدس، مردم این استان در ۲ عرصه خوش درخشیدند؛ هم در میدان نبرد، با تشکیل لشکر پرافتخار ۲۵ کربلا که در عملیات‌های سرنوش‌ساز دفاع مقدس حضوری تعیین‌کننده داشت، و هم در میدان میزبانی و همدلی.

در آن سال‌ها، بسیاری از خانواده‌های جنوبی کشور که زیر بمباران دشمن بعثی قرار داشتند، به شهرها و روستاهای مازندران پناه آوردند و با استقبال بی‌ریا و صمیمانه مردم این دیار روبه‌رو شدند؛ مردمانی که خانه، نان، لباس و محبت خود را بی‌هیچ منتی در اختیار مهمانان قرار دادند.

آنچه این روزها رقم خورده، ادامه همان ریشه‌های فرهنگی است. در حالی که دشمن تلاش می‌کند با عملیات روانی، فضای جامعه را متزلزل سازد، این جلوه‌های انسانی، نه‌تنها آرامش‌بخش‌اند، بلکه خود نوعی «دفاع نرم» در برابر جنگ روانی محسوب می‌شوند.

مازندران فقط میزبان مسافران نیست؛ میزبان عزت، ایمان و انسانیتی‌ست که نسل‌به‌نسل، سینه‌به‌سینه منتقل شده و امروز بار دیگر در قباب واقعیت جلوه‌گر شده است.

معاون اسبق سیاسی، امنیتی و اجتماعی استاندار مازندران

آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی حوزه ثبتی شهرستان ساری

برابر رای شماره ۰۳۸۱۲/۴۵۶۰۰۳۱۰۴۶۰۴۶۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۲/۱۱ که در هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی منطقه دو ساری تصرفات مالکانه آقای عزیز صیدانلو فرزند علی محمد به شماره ملی ۵۷۹۹۷۱۶۰۷۸ نسبت به شش‌دانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۱۸۰ متر مربع قسمتی از پلاک ۲ - اصلی واقع در قریه کاسگر محله بخش پنج ثبت ساری لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتیکه اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی بمدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را مرجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور وعدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. م

الف ۱۹۵۰۵۲۶

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۲/۲۷

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۴/۱۱

بهنام سراج‌پور

مدیر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک منطقه دو ساری

گزارش «نقش قلم» از جلسه مدرن‌سازی کشاورزی و چالش‌های اجرایی‌شدن پژوهش‌های دانشگاهی در مازندران

علم پشت درهای بسته کشاورزی مازندران

بین نخبگان دانشگاهی و مدیران اجرایی، با یک جمله درمان نمی‌شود. چند دهه نگاه ابزارگرایانه به پژوهش، جایگاهی برای اندیشه‌های کاربردی باقی نگذاشته است. به قول یکی از اساتید حاضر در جلسه: «ما طرح می‌نویسیم، اما کسی طرح‌ها را نمی‌خواند.»

از طرفی، بحران درآمدی دستگاه‌های اجرایی کشاورزی، تضاد عجیبی با وعده‌های بی‌محدودیت مالی دارد. وقتی یک اداره نتواند حقوق نیروهایش را تأمین کند، چطور انتظار می‌رود بتواند پروژه‌های تحقیقاتی بلندمدت را مدیریت و اجرا کند؟

اگر واقعا بنا بر استفاده از پژوهش در توسعه استان باشد، لازم است سازوکار شفاف‌تری برای تعامل مستمر دانشگاه و دولت ایجاد شود. تعریف پروژه‌های مشترک، تدوین برنامه زمان‌بندی برای اجرای یافته‌های علمی، اختصاص بودجه مشخص پژوهشی از محل تملک دارایی‌های سرمایه‌ای و ارزیابی منظم نتایج آن‌ها باید در دستور کار باشد.

دانشگاه و دولت باید با هم بنشینند، نه در جلسات نمایشی، بلکه در کمیته‌های فنی منظم، با خروجی‌های قابل پیگیری. اگر دولت می‌خواهد از دانش استفاده کند، باید اول از همه اعتماد را بازسازی کند.

در سخن پایانی باید گفت: سخنان استاندارد مازندران اگر به اقدام عملی منتهی شود، می‌تواند نقطه عطفی در پیوند واقعی بین علم و مدیریت اجرایی استان باشد. اما تجربه نشان داده که بسیاری از وعده‌ها بر کاغذ مانده‌اند. این بار هم ممکن است «پژوهش» فقط و پرتیرینی برای مدیریت بحران‌های عمیق‌تر باشد، مگر آن‌که از همین امروز «باور به علم» از شعار به عمل بدل شود.

از جنگل تا دانشگاه: چرا حرف‌ها به عمل نمی‌رسد؟

مازندران علاوه بر ظرفیت‌های کشاورزی، منابع طبیعی گسترده‌ای نیز دارد. از دو میلیون هکتار وسعت استان، حدود یک‌میلیون و ۷۰۰ هزار هکتار آن را جنگل‌ها و مراتع تشکیل می‌دهند؛ مناطقی که با چالش‌هایی چون تغییر کاربری، قاچاق چوب، فرسایش خاک و تغییر اقلیم دست‌وپنجه نرم می‌کنند. این بحران‌ها نیز نیازمند نگاه علمی و پژوهش‌محور هستند.

در این میان، یکی از دلایل ناکارآمدی در به‌کارگیری پژوهش‌ها، بروکراسی سنگین و غیراجرایی در نظام تصمیم‌گیری استانی است. مدیران اجرایی غالباً نگاه پروژه‌محور ندارند، تغییرات مدیریتی سریع و سیاست‌زدگی، فرصت‌های اثربخش پژوهشی را خنثی کرده‌اند. استاندار مازندران تأکید کرده که تحت تأثیر سیاسیون نخواهد بود، اما بی‌اعتمادی مزمن

خاک‌خورده و جلسات بی‌ثمر است. بسیاری از مقالات علمی و پایان‌نامه‌های دکتری حوزه کشاورزی خاک می‌خورند، چون نهاد اجرایی برای اجرایشان وجود ندارد.

پژوهش روی کاغذ، چالش در مزرعه
پژوهشگران کشاورزی در دانشگاه‌ها بارها هشدار داده‌اند که بدون داده‌های دقیق اقلیمی، بدون بازنگری در الگوی کشت، بدون سازوکارهای هوشمند مدیریت منابع آبی و بدون تدوین استراتژی بازار داخلی و صادراتی، کشاورزی مازندران فقط با اتکا به سنت و تجربه کشاورز ادامه خواهد یافت. اما آیا نظام اجرایی استان گوش شنوا دارد؟

در همین جلسه، اساتیدی از حوزه‌های مختلف مانند تغییر اقلیم، اقتصاد کشاورزی، منابع خاک و آب، بازار و تغذیه گیاه، راهکارهایی ارائه دادند. اما آیا این دیدگاه‌ها به مصوبه‌ای در شورای برنامه‌ریزی استان یا تخصیص بودجه‌ای عملی منتهی می‌شود؟ تاریخ، امیدواری زیادی به ما نمی‌دهد.

«شیوه تازه قاچاقچیان برای بریدن ریشه‌های سبز شمال»

کامیون‌های توقیفی با اعمال نفوذ، به سرعت آزاد می‌شوند. این روند نیازمند بازنگری و هماهنگی بیشتر بین منابع طبیعی، قوه قضاییه و ضابطان امنیتی است. در چنین شرایطی، نقش مردم و همیاران طبیعت حیاتی‌تر از همیشه است. گزارش‌های مردمی، نقطه طلایی برای خنثی‌سازی قاچاق‌های خُرد و پنهانی‌ست. اداره منابع طبیعی از شهروندان خواسته با شماره‌های ۱۵۰۴ و ۱۳۹ در صورت مشاهده هر گونه تخلف، آن را گزارش دهند.

امروز، حفاظت از جنگل‌های هیرکانی تنها وظیفه دولت نیست؛ بلکه یک پیمان اجتماعی برای نجات آینده ما، فرزندان‌مان و کره زمین است.

شگرد تازه قاچاقچیان چوب، نه تنها جنگل، بلکه قانون و امنیت ملی را نیز هدف قرار داده است. ادامه این روند می‌تواند به تخریب اکوسیستم، کاهش امنیت مناطق جنگلی و بی‌اعتباری قانون در چشم متخلفان منجر شود.

ضروری‌ست که هم مجلس و هم قوه قضاییه با بازنگری در قوانین، جرم‌انگاری شدیدتری برای این نوع تخلفات در نظر بگیرند. همچنین، یگان حفاظت منابع طبیعی باید تقویت و به تجهیزات مدرن‌تر مجهز شود. اگر اکنون برای هیرکانی نجنبیم، فردا شاید دیگر چیزی برای حفاظت باقی نمانده باشد.

میراث میلیون‌ساله در خطر
جنگل‌های هیرکانی، نه‌تنها مهم‌ترین ناحیه جنگلی ایران، بلکه میراث طبیعی جهانی و اکوسیستم بی‌تغییر در جهان‌اند. قدمت این جنگل‌ها به دوره سوم زمین‌شناسی بازمی‌گردد؛ زمانی که دایناسورها در زمین می‌زیستند. این منطقه با گونه‌های اندیمیک مانند شمشاد، انجیلی و راش، و با زیستگاه پرندگان و پستانداران کمیاب، شناسنامه‌ای برای تنوع زیستی کشور به‌شمار می‌رود.

اما امروز تنها ۱۰ درصد از این جنگل‌ها تحت حفاظت رسمی هستند و حدود ۵۱ درصد آن‌ها نابود شده‌اند. ادامه روند قاچاق به هر شکل، به‌ویژه از نوع مخفیانه و خُرد، می‌تواند آخرین رشته‌های اتصال این میراث گران‌بها را بریده و قطع کند.

خلا قانون، نبود بازدارندگی
متأسفانه، با وجود تشدید گشت‌ها و هوشیاری مأموران منابع طبیعی، هنوز قانون‌گذاری‌ها به اندازه تهدیدها بازدارنده نیست. قاچاقچیان که دستگیر می‌شوند، در بسیاری از موارد با پرداخت جریمه‌ای ناچیز، مجدداً به چرخه قاچاق بازمی‌گردند. این خلا قانونی، آنان را به تکرار جرم و افزایش خسوت در رویارویی با مأموران تشویق می‌کند. به‌طور مثال، در مازندران کمتر شاهد تشکیل پرونده‌های قضایی سنگین برای قاچاق چوب هستیم و حتی در برخی موارد،

قاچاق را در حین فرار توقیف کردند. آنچه این حادثه را از سایر موارد متمایز می‌کرد، شگرد خطرناک راننده بود که با ریختن تنه‌های سنگین درختان در مسیر خودروی جنگلیانان، اقدام به سد راه کرد تا مأموران را متوقف و خود فرار کند. این اقدام، یادآور روش‌هایی‌ست که در گذشته راهزنان جاده‌ای برای فرار یا مقابله با مأموران استفاده می‌کردند.

ذبیح‌الله محمدی، رئیس اداره منابع طبیعی و آب‌خیزداری آمل، با تأیید این موضوع گفت: «راننده متخلف، که سابقه قاچاق حرفه‌ای دارد، با بستن مسیر مأموران قصد فرار داشت که با هوشیاری یگان حفاظت ناکام ماند و بازداشت شد.»

شگردهای مورد استفاده نشان از یک مسئله عمیق‌تر دارد: قاچاق چوب دیگر یک فعالیت ساده نیست، بلکه به شبکه‌ای سازمان‌یافته با توان تطبیق سریع با شرایط جدید تبدیل شده است. آنها تاکتیک‌هایی شبیه به عملیات چریکی دارند؛ مسیرشناسی دقیق، استفاده از خودروهای بدون پلاک، جابه‌جایی شبانه و حالا رانندگی با چوب.

این رفتارها زنگ خطر بزرگی‌ست برای نهادهای مسئول و امنیتی؛ چرا که نشان می‌دهد قاچاقچیان چوب علاوه بر انگیزه اقتصادی، جرأت درگیری مستقیم با نیروهای حافظ منابع طبیعی را نیز پیدا کرده‌اند.

راه بزن تا راهی شوی!؛ این شعار نانوشته قاچاقچیان چوب است که این روزها با ترفندهای جدید، جنگلیانان را دور می‌زنند و درختان هزارساله هیرکانی را قربانی سودجویی خود می‌کنند. آخرین پرده از این نمایش غم‌انگیز، اقدام به ایجاد سد معبر با کنده‌های چوب در مسیر یگان‌های حفاظتی جنگل بوده است؛ روشی که رنگ و بویی از راهزنی کلاسیک به خود گرفته و عملاً مأموران منابع طبیعی را از دسترسی به مناطق هدف باز می‌دارد.

طرح تنفس جنگل و تشدید گشت‌های منابع طبیعی باعث شد قاچاق سازمان‌یافته چوب با کامیون و خودروهای باری کاهش یابد، اما سوداگران طبیعت که همیشه یک قدم جلوتر از قانون‌اند، این بار با استفاده از خودروهای سواری، وان‌های بدون پلاک و حتی خودروهای حامل لبنیات وارد عمل شده‌اند. قاچاقچیان چوب حالا در پوشش جابه‌جایی خانوادگی، چوب‌های جنگلی را به‌صورت خرد و پنهانی از دل جنگل خارج می‌کنند. به گفته منابع محلی، بیشترین موارد این نوع قاچاق خُرد و زیرپوستی در مناطق جنگلی آمل و نور مشاهده شده که از متراکم‌ترین و بکرترین زیست‌بوم‌های هیرکانی هستند.

شیوه تازه: راهبندان با چوب
در تازه‌ترین رویداد، مأموران منابع طبیعی شهرستان آمل، خودروی نیسان حامل چوب

فرجام یک رؤیای ۲۴ ساله

سمانه اسلامی ورکی

نقش قلم از پایان سرگردانی هنرمندان رامسر و نجات باغ تاریخی ۳۳ هکتاری گزارش میدهد ۲۴ سال انتظار، ۲۴ سال وعده، ۲۴ سال توقف. این اعداد برای هنرمندان رامسر چیزی بیش از یک شمارش تقویمی ست؛ گواهی ست بر رنجی که طی دو دهه در سایه یک پروژه نافرجام و تصمیم گیری های پرخطا، دامان جامعه فرهنگی این شهر را گرفت. اکنون، نشانه های امیدوارکننده ای از پایان این انتظار به چشم می خورد. نشانه هایی که نه تنها نوید ساخت فرهنگسرای درخور شان هنرمندان رامسری را می دهد، بلکه چشم انداز احیای باغ تاریخی ۳۳ هکتاری و ازسرگیری پرونده ثبت جهانی این میراث ارزشمند را نیز روشن می سازد. آغاز ماجرا به سال ۱۳۸۰ بازمی گردد؛ زمانی که با هدف ایجاد زیرساخت فرهنگی در رامسر، پروژه ساخت مجتمع فرهنگی و هنری کلید خورد. اما جانمایی این سازه در دل باغ تاریخی ۳۳ هکتاری، به زودی آن را به نقطه ای از تعارض با قوانین میراثی تبدیل کرد. نتیجه، یک سازه نیمه کاره فلزی-بتنی بود که نه فرهنگسرا شد و نه اجازه داد باغ در مسیر ثبت جهانی قرار گیرد.

در این سال ها، هنرمندان شهر با حسرت به تماشای سازه ای نیمه تمام نشسته بودند؛ نمادی از وعده های بی فرجام و تصمیماتی که نه بر پایه تخصص، بلکه تحت فشارهای غیرکارشناسی اتخاذ شد. پیگیری هایی که به سرانجام نرسید در دو دهه گذشته، مسئولان متعددی در سطوح مختلف استانی و ملی وعده حل این بحران را دادند، اما هیچ یک از این وعده ها فراتر از سطح گفتار نرفت. حتی هشدارهای صریح کارشناسان، نظرات مسئولان سازمان میراث فرهنگی و گزارش های سازمان بازرسی کل کشور مبنی بر غیرقانونی بودن سازه در عرصه تاریخی، راه به جایی نبرد. تا اینکه دولت چهاردهم با رویکردی جدید وارد عمل شد.

پس از آغاز به کار دولت چهاردهم، نگاه تازه ای به پرونده باغ ۳۳ هکتاری رامسر

جمع آوری سازه نیمه کاره و ساخت مجتمع فرهنگی رامسر در زمینی جدید، به معنای تحقق یک رؤیای فرهنگی و احیای یک فرصت میراثی ست. تصمیمی که اگر به درستی اجرا شود، می تواند الگویی برای حل تعارضات مشابه میان توسعه شهری و حفظ میراث تاریخی در شهرهای دیگر نیز باشد.

و سازه فرهنگی نیمه تمام شکل گرفت. نخستین اقدام جدی در این مسیر، سفر وزیر میراث فرهنگی به رامسر در شهریور ۱۴۰۳ بود که بر ضرورت جمع آوری سازه و تعیین زمین جایگزین تأکید داشت. با تغییر مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی مازندران، محمد محمدی نیز در نخستین سفر کاری اش به رامسر، این مسئله را در

دستور کار قرار داد.

او در نشست با هنرمندان وعده داد: «در صورت تأمین زمین مناسب توسط شهرداری، بودجه ساخت فرهنگسرا توسط وزارتخانه تأمین خواهد شد.» همین اظهار

می شود و انتقال مالکیت زمین جدید در دست اجراست.

حتی مقرر شد مابه التفاوت واگذاری زمین ها از سوی اداره کل ارشاد به شهرداری و بالعکس به صورت کمک در ساخت مجتمع فرهنگی جبران شود. بیش از آن که ساخت یک فرهنگسرا دغدغه ای عمرانی باشد، این پروژه حاوی بار معنایی و هویتی برای هنرمندان رامسر است. فقدان زیرساختی فرهنگی در شهری با پیشینه غنی در تئاتر، موسیقی، شعر و هنرهای تجسمی، نمادی از بی توجهی به اصالت و سرمایه اجتماعی منطقه تلقی می شود. از سوی دیگر، تداوم حضور سازه نیمه کاره در دل باغ تاریخی، حرمت سیمای طبیعی رامسر را خدشه دار کرده بود.

اکنون با شکل گیری اراده ای عملیاتی، هنرمندان رامسر می توانند به پایان خانه به دوشی و آغاز عصری تازه در زیست فرهنگی شهر خود امیدوار باشند. فرهنگی که دیگر نیاز نیست زیر سایه ای از بتن زنگ زده و فولاد فراموش شده منتظر تجلی بماند.

از منظر میراث فرهنگی نیز، این تصمیم می تواند راه را برای به جریان افتادن دوباره پرونده ثبت جهانی باغ ۳۳ هکتاری هموار کند. چرا که به گفته کارشناسان یونسکو، وجود سازه های ناسازگار با بافت تاریخی مانعی جدی برای ثبت جهانی محسوب می شود. حذف این سازه، گامی در راستای بازگرداندن اصالت تاریخی به باغی است که یادگار معماری، باغ سازی و اندیشه پهلوی اول در طراحی منظر شهری شمال کشور است.

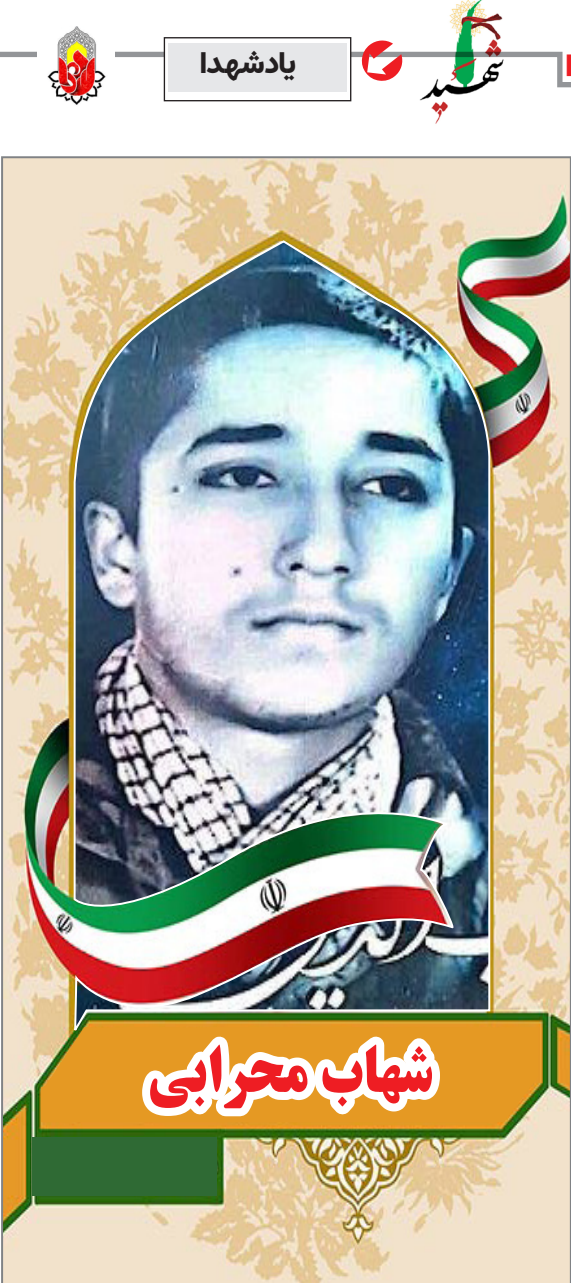
یک تیر و دو نشان

جمع آوری سازه نیمه کاره و ساخت مجتمع فرهنگی رامسر در زمینی جدید، به معنای تحقق یک رؤیای فرهنگی و احیای یک فرصت میراثی ست. تصمیمی که اگر به درستی اجرا شود، می تواند الگویی برای حل تعارضات مشابه میان توسعه شهری و حفظ میراث تاریخی در شهرهای دیگر نیز باشد.

رامسر، حالا آماده آن است تا فصل تازه ای از زیست فرهنگی و میراثی خود را آغاز کند؛ فصلی که در آن، هنر و تاریخ نه در تعارض، که در تعادل باشند.

اکنون با شکل گیری اراده ای عملیاتی، هنرمندان رامسر می توانند به پایان خانه به دوشی و آغاز عصری تازه در زیست فرهنگی شهر خود امیدوار باشند. فرهنگی که دیگر نیاز نیست زیر سایه ای از بتن زنگ زده و فولاد فراموش شده منتظر تجلی بماند.

شهاب محرابی

ای مسلمانان در برابر دشمنان با یکدیگر متحد باشید شهید «شهاب محرابی» در وصیت نامه به یادگار مانده اش نوشته است: متوکل به خدا باشید و خودتان را به او بسپارید. مطمئن باشید که ضرر نمی کنید با یکدیگر قلبا متحد باشید و با خلق خدا در نهایت مهربانی رفتار کنید مسجد را فراموش نکنید و از خدا نسبت به گناهانتان بترسید و امید به رحمت بیکران او داشته باشید. شما را به تقوای الهی توصیه می کنم انشاء الله بدی هایم را فراموش کنید.

شهید «شهاب محرابی» ۲۵ اردیبهشت ۱۳۴۳ در شهرستان تهران به دنیا آمد. پدرش اسدالله و مادرش فانوس نام داشت. تا پایان دوره متوسطه درس خواند و دیپلم گرفت. روحانی بود. از سوی بسیج در جبهه حضور یافت. ۲۹ فروردین ۱۳۶۵ در مریوان توسط نیروهای عراقی بر اثر اصابت ترکش به شهادت رسید. مزار شهید والامقام در گلزار شهدای شهرستان کرمانشاه واقع است.

وصیت نامه شهید به نام خداوند بخشنده مهربان در پیشگاه الله اینجانب عبد فقیر شهاب الدین محرابی فرزند پدر گرمی اسداله محرابی متولد ۱۳۴۳ صادره از تهران به وحدانیت خالق رسالت خاتم الانبیاء محمد مصطفی (ص) و ولایت امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب (ع) شهادت می دهم و دست گذاری و محبت به سوی معصومین (ع) به خصوص حضرت زهرا سلام الله - دراز می کنم.

وصیتم این است که اگر چیزی داشتم همان طور در مورد آن عمل شود که شارع مقدس فرموده از کسانی که اسامی شان را ذکر کرده ام برای من حلالیت بطلبید. از اقوام و فامیل هم در رابطه با تقصیری که نسبت به آنها کرده ام و یا حقی که برگردنم دارند حلال خواهی کنید.

پدر و مادر عزیز و خانواده ی عزیزم همیشه برایم طلب آموزش کنید و هر وقت به یاد من افتادید به عشق خدا گریه کنید، برای عزای امام حسین گریه کنید و به یاد حضرت مهدی (عج) بگریید و به آنها عرض کنید که فرزند شما را تنها نگذارند و به خدای عزیز عرض کنید که شهاب تو را دوست داشت. ای دوستان و عزیزانی که مرا می شناسید از تمام خطاهایی که نسبت به شما روا داشته ام حلالیت می طلبم و از هر حقی که بر گردنم دارید طلب بخشش می کنم.

عزیزان از مرگ من عبرت بگیرید: دنیا ارزش ندارد رهايش کنید.

از راه دور دست و پای والدین عزیز و مهربانم را می بوسم و از شما قدردانی می کنم. بدانید که خدا می داند چقدر برای من زحمت کشیده اید. در مرگ من بی صبری نکنید و از مرگم پند بگیرید که دنیا بسیار فریبنده است: «رأس کل خطیئة حب الدنيا». من زندگی ساده را دوست داشتم شما نیز مشغله و گرفتاری هایتان را کوتاه کنید و در دنیای تان به ادا و قضای عمل به واجبات بسنده کنید. حق الناس را ادا کنید و به دعا نماز و معرفت خدا بپردازید. متوکل به خدا باشید و خودتان را به او بسپارید. مطمئن باشید که ضرر نمی کنید با یکدیگر قلبا متحد باشید و با خلق خدا در نهایت مهربانی رفتار کنید مسجد را فراموش نکنید و از خدا نسبت به گناهانتان بترسید و امید به رحمت بیکران او داشته باشید. شما را به تقوای الهی توصیه می کنم انشاء الله بدی هایم را فراموش کنید.

خدا حافظ به امید دیدار در کنار ائمه اطهار السلام انشاء الله. امام را تنها نگذارید اگر او را رها کنیم یعنی اسلام را رها کرده ایم.

مدیرکل ارشاد: بدون مشاور فرهنگی بومی سریال نسازید

«پایتخت هشت» با شرط مازندران

از برگزاری «جشنواره کاسپین» به عنوان حرکتی در جهت آگاهی بخشی و بازتعریف مفاهیم فرهنگی یاد کرد.

نکا؛ خاستگاه فرهنگ و هنر فاخر

در کنار مباحث کلان فرهنگی، محمدی در سخنان خود به ظرفیت های شهرستان نکا در عرصه هنر و رسانه نیز اشاره کرد و گفت: «نکا پتانسیل فراوانی در عرصه فرهنگ، هنر و رسانه دارد و دیار شهدا و علمای بزرگ است. هنر فاخر موسیقی، تئاتر و تجسمی در نکا فعال است و امیدواریم بتوانیم خدمت رسان باشیم.»

او از مجتبی ذاکری، رئیس جدید اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی نکا، به عنوان مدیری «توانمند و اخلاق مدار» نام برد که می تواند خانه دوم هنرمندان را در نکا بنا کند و شور و نشاط فرهنگی را احیا کند.

در ادامه این مراسم، مجتبی ذاکری نیز به عنوان رئیس جدید ارشاد نکا، بر نقش متعهدانه هنرمندان در خلق هویت اجتماعی و فرهنگی تأکید کرد و گفت: «هنرمندان دلشان برای ایران اسلامی می تپد و هنر متعالی با مردم و برای مردم است.»

ذاکری با حمایت از «نقد منصفانه» خواستار تقویت آموزش، کادرسازی، توجه به ذائقه شناسی مخاطب و توانمندسازی هنرمندان شد و تأکید کرد: «اداره فرهنگ باید خانه دوم هنرمندان باشد.»

سخنان مدیرکل ارشاد مازندران در نکا، اگرچه از دل یک مراسم تودیع و معارفه برآمد، اما حامل پیام مهمی به سازندگان سریال های ملی است؛ مازندران صرفاً لوکیشنی برای قصه پردازی نیست، بلکه فرهنگی زنده، زبانی غنی و تاریخی که باید با دقت، احترام و مشاوره های بومی در قاب تصویر روایت شود.

پیشنهاد محمدی برای حضور مشاور فرهنگی مازندران در نگارش پایتخت هشت، نه یک شرط اداری، که ضرورتی فرهنگی برای جلوگیری از تکرار خطاهای پیشین است؛ خطاهایی که می تواند درک عمومی از یک قوم ریشه دار را برای همیشه تغییر دهد.

مشاوره فرهنگی در تولیدات نمایشی.

از منظر او، فقدان حضور مشاوران بومی در تولیدات پربیننده، نه تنها باعث بدفهمی مخاطب نسبت به فرهنگ شمال کشور می شود، بلکه گاه چهره های مضحک، سطحی یا تحریف شده از سنت های کهن را به نمایش می گذارد؛ سنت هایی که ریشه در تاریخ، اسطوره و هویت ایرانی دارند.

یکی دیگر از محورهای قابل تأمل در سخنان محمدی، موضوع نام گذاری های جغرافیایی بود. او نامیدن دریای مازندران به «خزر» را ناآگاهانه خواند و گفت: «قوم خزر، قومی یهودی بودند، و اینکه امروز کوچه و میدان هایی به این نام داریم، نشان از غفلت فرهنگی است.»

این موضع گیری گرچه ممکن است با دیدگاه های متفاوتی مواجه شود، اما بیانگر نوعی تلاش برای بازگرداندن هویت فرهنگی به جغرافیای بومی مازندران است. در همین راستا، او

آیین تودیع و معارفه رئیس اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی شهرستان نکا، فرصتی شد تا محمد محمدی، مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی مازندران، در سخنانی صریح از لزوم بازنگری در بازنمایی فرهنگ این استان در تولیدات رسانه ای کشور سخن بگوید؛ اظهاراتی که با محوریت «پایتخت»، یکی از جنجالی ترین سریال های دهه های اخیر تلویزیون ایران، رنگ و بویی تازه گرفت.

محمدی که پیش تر نیز نسبت به برخی جنبه های فرهنگی سریال «پایتخت» اعتراض کرده بود، این بار با نگاهی مشروط به استقبال از ساخت فصل هشتم این مجموعه پرداخت و گفت: «به پایتخت اعتراض داشتیم و اکنون از پایتخت هشت استقبال می کنم به شرطی که مشاور فرهنگی مازندران در کنار نویسنده باشد؛ چرا که فقط زبان طبری مازندران ۱۹۷ هزار واژه دارد.»

این شرط گذاری فرهنگی، نشان از دغدغه ای عمیق تر دارد؛ دغدغه ای نسبت به آنچه در قاب تلویزیون از مازندران نمایش داده می شود. محمدی با تأکید بر ریشه های عمیق فرهنگی استان، یادآور شد: «مازندران قطب فرهنگی ایران است... شاهنامه که تاریخ ایران باستان است، ۵۰ درصدش به مازندان اختصاص دارد. حکومت تشیع نیز از مازندران و دیدار علویان آغاز شد.»

در میان استقبال ها و انتقادات به فصل های پیشین سریال «پایتخت»، همواره یکی از چالش برانگیزترین موضوعات، نوع پرداخت به لهجه، فرهنگ، سبک زندگی و حتی کلیشه سازی درباره مردم مازندران بود؛ موضوعی که این بار به طور رسمی از سوی مدیرکل ارشاد استان مورد تأکید قرار گرفت.

زبان بومی؛ سرمایه ای نادیده گرفته شده

محمدی با اشاره به غنای زبان طبری و ظرفیت های واژگانی آن، نقدهایی تلویحی به سطحی نگری های رایج در بازنمایی زبان و فرهنگ بومی در سریال ها داشت. اشاره او به ۱۹۷ هزار واژه در زبان طبری، بیش از آن که یک آمار صرف زبانی باشد، هشدار است به فقر

«مهر حسینی برای ایران»؛ آغاز پویش اهدای خون در ماه محرم

وی افزود: این اقدام نه تنها به تأمین نیازهای خونی بیمارستان ها و مراکز درمانی استان کمک می کند، بلکه به ترویج فرهنگ ایثار و محبت و همدلی در جامعه نیز می انجامد.

محمدی فیروزجایی با اشاره به فعال بودن همه پایگاه های انتقال خون استان در ایام تاسوعا و عاشورای حسینی از ساعت ۸ تا ۱۳، خاطرنشان کرد: در حال حاضر به همه گروه های خونی به ویژه گروه های O+ و A+ نیاز بیشتری وجود دارد.

وی از مردم ایثارگر استان به ویژه جوانان و بانوان خواست تا با اهدای خون به تأمین خون مورد نیاز بیماران نیازمند کمک کنند.

به نقل از روابط عمومی انتقال خون مازندران، پویش «مهر حسینی، برای ایران» در مراکز مختلف اهدای خون استان مازندران آغاز شده است و مردم نودوست استان می توانند با مراجعه به این مراکز، خون خود را اهدا کنند.

مدیرکل انتقال خون مازندران از آغاز پویش اهدای خون با عنوان «مهر حسینی، برای ایران» از ابتدای ماه محرم آغاز شده و تا پایان ماه صفر ادامه خواهد داشت.

دکتر عبدالله محمدی فیروزجایی با اعلام این خبر و تسلیت فرا رسیدن ماه محرم و ایام سوگواری سید و سالار شهیدان، از اجرای پویش اهدای خون «مهر حسینی برای ایران» همزمان با سراسر کشور در استان مازندران، گفت: این پویش به مناسبت ایام عزاداری سیدالشهدا (ع) راه اندازی شده است و هدف آن ترویج فرهنگ اخلاقی، انسانی و مقدس اهدای خون و کمک به تأمین پایدار ذخایر خون در استان است.

مدیرکل انتقال خون استان با تأکید بر اینکه نیاز به خون مستمر و همیشگی است؛ از تمامی مردم به ویژه جوانان و بانوان خواست تا با مشارکت در این پویش، محبت و همدلی خود را به نمایش بگذارند.

رئیس حوزه هنری مازندران مطرح کرد

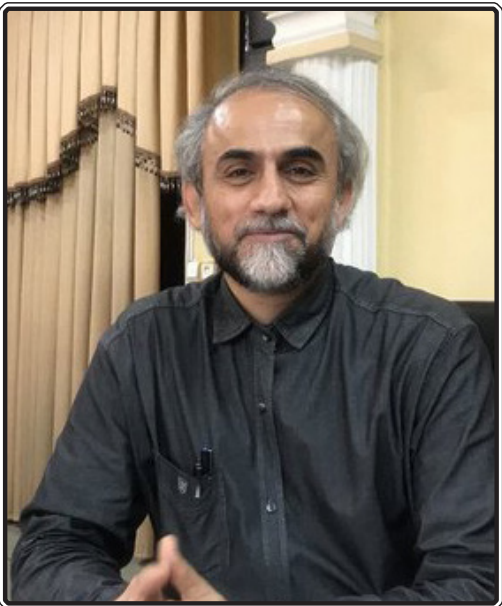
هنر خوشنویسی در خدمت فرهنگ عاشورایی

با مضامین عاشورایی کردند.

مهدی معصومی گرچی اظهار کرد: این برنامه که امروز با هدف احیای هنر خوشنویسی در فضای شهری و انتقال پیام های فرهنگی و دینی نهضت حسینی برگزار شد، هنرمندان خوشنویس با بهره گیری از شیوه های سنتی و مدرن خوشنویسی، به نگارش احادیث، اشعار و شعارهای مرتبط با محرم پرداختند. این آثار قرار است در معابر اصلی شهر ساری نصب شده و جلوه ای هنری و معنوی به شهر ببخشند.

رئیس حوزه هنری انقلاب اسلامی مازندران، افزود: بسیار ارزشمند است که هنرمندان ما با زبان هنر، به ویژه هنر اصیل خوشنویسی، به استقبال محرم می روند. این حرکت نه تنها تیلور ارادت هنرمندان به اهل بیت (ع) است، بلکه گامی مؤثر در جهت آراستن فضای شهری با پیام های فرهنگی و الهام بخش نهضت عاشوراست. معصومی گرچی تصریح کرد: حوزه هنری خود را موظف می داند از چنین حرکت های مردمی و هنری حمایت کند و بستر حضور هنرمندان را در مناسبت های ملی و مذهبی فراهم آورد.

به نقل از روابط عمومی حوزه هنری، وی ادامه داد: خوشنویسی، زبانی ریشه دار و پر قدرت برای انتقال مفاهیم دینی است و امروز شاهدیم که این هنر در خدمت زنده نگه داشتن پیام عاشورا قرار گرفته است.

رئیس حوزه هنری مازندران با بیان اینکه هنرمندان استان پای کار محرم آمدند، گفت: در آستانه فرارسیدن ماه محرم، جمعی از خوشنویسان استان مازندران با همکاری انجمن خوشنویسان، واحد هنرهای تجسمی حوزه هنری انقلاب اسلامی مازندران، شهرداری ساری و شورای اسلامی این شهر، اقدام به اجرای پارچه نویسی

توصیه های دامپزشکی مازندران برای ذبح دام در ایام محرم

سپس مصرف کنند.

آقایورکاظمی همچنین از مردم خواست از کبد و جگرهایی با کیست های کچی، آهکی و آبکی و ریه های گوشتی و چرکی جدا خودداری نمایند و اندام ها و ضایعات غیر قابل مصرف را به هیچ وجه در اختیار حیوانات قرار ندهند و مردم می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر و درخواست ها و مشکلات خود را با شماره ۱۵۱۲ پل ارتباطی دامپزشکی با مردم تماس بگیرند.

مدیرکل دامپزشکی مازندران برای حفظ سلامتی شهروندان در ایام محرم از مردم مؤمن دیارعلویان خواست تا توصیه های بهداشتی دام پزشکی را جدی بگیرند.

به گزارش نقش قلم حمزه آقایورکاظمی بر لزوم اطلاع رسانی و آگاهی بخشی در خصوص رعایت نکات بهداشتی بیش از پیش در روزهای ماه محرم تأکید کرد.

وی ضمن دعوت از مردم مؤمن استان مازندران و متولیان امر عزاداری در مساجد و هیئت ها خواست دام های خود را در کشتارگاه های مجاز در سطح استان کشتار نمایند.

مدیرکل دامپزشکی مازندران همچنین توصیه کرد از خرید دام هایی با علائم لاغری مفرط، ترشحات آبکی و چرکی، دارای تاول بر روی پوست و دمیبه و اندام خارجی، دارای پشم های ژولیده و بلند، دارای لنگش در هنگام راه رفتن، آثار کچلی روی پوست خودداری کنند.

آقایورکاظمی ادامه داد: مردم عزیز گوشت و آلایش خوراکی دام ذبح شده را قبل از مصرف حداقل ۲۴ ساعت در دمای صفر تا ۴ درجه سانتیگراد (یخچال) نگهداری کنند و وسایل و سایر تجهیزات در تماس با گوشت و آلایش را به خوبی شسته و ضدعفونی کنند.

وی با اشاره به گرمای هوا و امکان بروز بیماری تب کرمیه هشدار داد تا حتماً برای قطعه کردن گوشت و شستشوی آن حتماً از دستکش استفاده کنند و در صورت مشاهده کنه بر روی دام هرگز آن را با دست نکشند همچنین از برش دادن کیست ها و آبسه های موجود بر روی لاشه و دل و جگر جدا خودداری نموده و گوشت و آلایش خوراکی را کاملاً پخته و